

AUDIËNTIES

ALLAHABAD

januari 1974

***Dr. Roles
Lord en Lady Allan***

Vertaler S.M. Jaiswal

Woensdag 16 januari

Eerste Audiëntie

We gingen het privé vertrek van Zijne Heiligheid binnen waar hij al gezeten was op zijn divan. Nadat er vruchten en bloemen waren aangeboden hadden we een korte meditatie. De audiëntie zou maar een uur duren daar Zijne Heiligheid een speciale functie had te vervullen op de Mela.

Zijne Heiligheid informeerde of we een vredige en comfortabele reis hadden gehad?

R. Ja, onze reis was heel vredig, en we brengen de liefde van iedereen inclusief mijn vrouw. Ze wilde komen maar kon niet omdat ze voor het huis en het gezin moest zorgen, maar we brengen veel liefde.

Er werd toen overeengekomen dat we vragen zouden stellen:

R. Na uw telefoontje van gisteravond, hield ik me alleen maar vast aan de gedachte van Param-Atman, en geleidelijk aan kreeg ik de subtiele vrede die komt wanneer er geen andere verlangens zijn, en alleen het Zelf werkelijk lijkt.

Vanmorgen om een uur of 4 na wat meditatie, verscheen plotseling de betekenis van het verhaal van 'de duik van Lakshman' in een nieuwe dimensie, en je zag hoe terugkerende levens van het lichaam gebaseerd zijn op herhaalde momenten van wensen en dromen op het subtiele niveau, en op het Causale niveau is alles Een zonder beweging.

Z.H. In dit universum wordt de impuls voor alle bewegingen gegeven door de Wetten van de Natuur (Prakriti) en het heeft een bepaald momentum al naar gelang het soort wezen dat het universum bewoont, en deze beweging gaat door tot de energie is verdwenen; dan hebben alle geschapen wezens een rust nodig (volgens hun eigen maat van tijd en ruimte).

In de fysieke wereld kan men zien dat elk wezen een 'dag' of een ronde met activiteit begint, en aan het einde van de dag, als de energie verbruikt is, zelf een goede slaap moet hebben.

Net zo is er, aan de binnenkant van de mens ook een behoefte – en een natuurlijk verlangen – om rust te hebben; en deze psychologische rust komt alleen wanneer andere wensen opgegeven zijn – d.w.z., alleen na het ophouden van wensen. Dan reikt het individu naar de grote oceaan van de Atman waar hij rust vindt in de vrede, waar er geen beweging is die geactiveerd wordt door wensen of door de Wetten van de fysieke Natuur. Alleen daar, is het werkelijke thuis waar het individu altijd naartoe moet gaan, en als hij kans ziet daar heen te gaan, krijgt hij een glimp van de grote Gelukzaligheid die beschikbaar is binnen in deze oceaan van het Zelf. Anders krijgt hij alleen individuele fysieke rust opdat zijn lichaam doorgaat tijdens zijn korte leven.

R. Moet men dan deze oceaan bereiken voor men kan hopen om met schittering en eenvoud de Waarheid door te geven die Zijne Heiligheid ons geeft?

Z.H. *Het proces van geven heeft alleen plaats wanneer men verkregen heeft.* Dus het Systeem van Meditatie is voor ons allen voorgeschreven voor deze diepe duik in het Zelf. Het Zelf is als de grote oceaan vol Gelukzaligheid en het heeft een zeer zoete smaak – wie diep duikt, komt naar buiten met straling en een lieve lach op zijn gezicht, en met genoeg Licht om zichzelf en de anderen om hem heen te leiden. Dus het is enkel een kwestie van het verkrijgen van het vermogen om diep te duiken in deze grote oceaan; en als men naar buiten komt met ook maar een druppel van de Gelukzaligheid van het Zelf, dan zal men goed genoeg zijn om de bestemming van zichzelf en zijn medemensen te begeleiden.

R. We hebben mogelijk maar een paar audiënties in deze hele drukke tijd. Hoe maken we er het beste gebruik van? Mogen we met vreugde alles wat Zijne Heiligheid voorstelt ervaren, of wil hij meer vragen, of hoe zou hij willen dat de audiëntie verder gaat?

Z.H. Het systeem is altijd hetzelfde – dat men diep in het Zelf moet duiken – in deze grote oceaan van Gelukzaligheid. Wanneer men dat niveau bereikt en eruit komt na er van doordrenkt te zijn of er in gebaad te hebben, dan merkt men dat deze Antahkarana, die het medium is van alle uitdrukking voor het individu, uit zichzelf alles als nieuw regeneert. Nieuw om elke situatie tegemoet te treden zoals die zich voordoet. Dus dit geeft je een creatief vermogen om de situaties tegemoet te treden en nieuwe oplossingen te vinden elke keer dat er een probleem is.

Er kunnen honderd vragen zijn, maar al deze vragen zullen met gemak door deze Antahkarana ('innerlijke orgaan' of ziel) behandeld kunnen worden wanneer het uit deze oceaan is gekomen. Alle Kennis is door de Vedas en Upanishads niet uitgeput, want er wordt nog steeds veel meer door het Zelf in bewaard en het blijft als nieuwe scheppingen oprijzen. Het probleem ligt niet in de uitdrukking over hoe men omgaat met het probleem; het probleem is dat alles dat iemand kan ervaren niet ligt in het uitdrukken van hoe men met het probleem omgaat; het probleem is dat alles wat iedereen kan ervaren ligt in het gebied van diep duiken, en naar binnen gaan.

Als men geleerd heeft om diep te duiken zonder enige lading en naar de basis te gaan – de bodem van deze oceaan – dan is er niets dat een mens werkelijk nodig heeft; in alles zal worden voorzien, alles zal voor hem klaar staan, en hij zal het voor iedereen klaar maken.

De kwestie van hiërarchieën of niveaus ligt op het oppervlakkige niveau van deze aarde.

Als je diep de aarde ingaat zul je water vinden. Soms krijg je water op 3, 6 of 30 meter. Als de oceaan daar heel diep is kan het 300 meter zijn. Op de bodem is er geen beweging, en omdat er geen beweging is, is er in het geheel geen hiërarchie.

Op dat niveau zijn alle mensen gelijk. Atman is hetzelfde, en alle grote mensen hebben daar hun basis in gelijkheid. Als men dat kan bereiken kan men gebruik maken van alle grootsheid die men nodig heeft voor deze wereld van hiërarchie. Men moet eenvoudig diep duiken en er uit komen met de Gelukzaligheid.

R. Zal de druk van vragen en behoeften, samen met het gevoel van onvolkomenheid van iemands gewone staat, iemand feitelijk dwingen om diep te duiken in plaats van enkel te denken of erover te praten?

Z.H. Er zijn twee soorten situaties waarin vragen oprijzen. De ene is als mensen die van nature nieuwsgierig zijn, vragen stellen; ze kunnen het antwoord begrijpen of vragen blijven stellen zo lang ze niet volledig tevreden zijn, maar zodra hun nieuwsgierigheid is gestild, laten ze de vragen volledig los. Deze mensen die enkel door nieuwsgierigheid geprikkeld worden, nemen niet de volgende stap om dieper in het Zelf te willen duiken, want dit heeft voor hen geen aantrekkingskracht.

Het andere soort zijn zij die beginnen met nieuwsgierigheid, en van de Ware Kennis die achter de antwoorden ligt die ze krijgen, willen genieten en die ervaren. Als ze hindernissen bemerken bij verdere ervaring, dan stellen ze meer vragen die verband houden met de hindernissen die hen tegenhouden bij het genieten van het innerlijke Wezen. Wanneer zo'n soort vraag oprijst, en de juiste leiding wordt gegeven dan is de deur voor hen open om diep te duiken zonder enige hindernis en de gelukzaligheid van het Zelf te krijgen.

R.A. Toen ik hier vanmorgen kwam, voelde ik me volkomen gerustgesteld over de absolute eenheid die in alle dingen bestaat en opnieuw was ik er volkomen zeker van dat er geen noodzaak is voor enige ongerustheid, en dat voor alle dingen wordt gezorgd. Hoe kan men dit zo houden?

Z.H. Wanneer men op zekere plekken komt die een bepaalde invloed vasthouden net zoals Lord Allan beschrijft, zijn er twee manieren om deze ervaring te behouden. Een is door de geest – door het denken of Buddhi. Als het constant door de geest wordt vastgehouden en men herinnert zichzelf aan de ervaring, of de inhoud van de ervaring dan wordt het op den duur van jezelf.

De tweede manier van vasthouden is vasthouden door geloof, Shradda, en dat wordt vastgehouden in het emotionele lichaam van het individu. Het houdt heel stevig vast; hier is het waar het totaal wordt vastgehouden. Als dit vastgehouden werd vanuit deze twee standpunten – vanuit geloof en vanuit de geest of denken, dan wordt het van jezelf; en dan steeds waar ook, of onder welke omstandigheden

of onder welke invloeden men ook zal bewegen, men zal nooit deze ervaring verliezen die van jezelf is geworden. En daarenboven zal men in staat zijn om deze invloeden over te brengen naar waar men ook gaat, voorgesteld dat deze invloed door de geest en door de emotie via geloof wordt vastgehouden.

Er is een voorbeeld uit het leven van een Mahatma. Een bepaalde Mahatma placht te zeggen dat: “Alle beweging is giftig – niet nuttig voor het Zelf – en toch is er overal in de schepping beweging. Dus moet die ergens vastgehouden worden, anders zal de gelukzaligheid van de oceaan niet ervaren worden en zal het Zelf niet manifesteren; dus ergens moet deze beweging worden vastgehouden.”

In de mythologie van India, wordt Shiva voorgesteld met dat gif in zijn keel houdend. Hij staat het niet toe om of naar buiten of naar binnen in het lichaam te gaan, anders zou het de Waarheid doden over zowel de wereld buiten als binnen. Dus hij houdt het eenvoudig vast op de drempel tussen het lichaam binnen en buiten. Dat kan hij doen omdat hij altijd in Samadhi verkeert.

Iemand die de smaak van deze grote eenheid van vrede heeft verkregen waarin voor ieders ziel wordt gezorgd, voelt dat als hij dit kon vasthouden dat hij net als Shiva of Shankara, in staat zou zijn om de vrede zelf te bewaren en anderen die het nodig hebben ervan kon voorzien. Dus is Shankara degene die de vrede heeft en vrede aan iedereen kan geven.

We maakten ons klaar om om 10 uur te stoppen, maar omdat onze taxi verlaat was bij onze aankomst, stond Zijne Heiligheid ons wat meer tijd toe.

M.A. Ik voel me heel gelukkig om hier met Dr. Roles te zijn, en ik herinner me wat Zijne Heiligheid tegen Mrs. Roles zei bij het begin van ons vorige bezoek, toen hij sprak over “het opvangen van de spirituele invloeden die hier ter beschikking zijn”. Ik voel dat ik zo goed mogelijk gebruik van de tijd wil maken om dit te doen, en kan Zijne Heiligheid wat meer hierover zeggen, hoewel ik beseft dat hij het vanmorgen deels beantwoord heeft?

Z.H. De vragen en antwoorden moeten zeker tot een goed einde gebracht worden voordat de geest tot rust kan komen; dus de vragen van het individu moeten zo uitputtend mogelijk gesteld worden opdat hij tenslotte bevrijd is van de last ervan. Dat moet gedaan worden, en zorgvuldig gedaan worden. Maar daarnaast is er de Chitta [*gerefecteerd Bewustzijn*] van het individu dat hem Bhawana zou kunnen geven – een staat van zuivere Emotie, waarvan een aspect ‘Geloof’ is. Dus als men vol geloof is, d.w.z. verbonden met deze Bhawana of Zuivere Emotie, dan wordt iemands staat geladen met bepaalde magnetische kwaliteiten en dit is gemeenschappelijk voor iedereen.

[Geloof, dat wil zeggen niet in mensen maar in het het welwillende en alom aanwezige Zelf.]

In bepaalde mensen is deze invloed krachtiger dan in anderen; maar als men ermee in contact is gekomen, moet men deze magnetische kracht eenvoudigweg zonder beletsel laten werken. Dan zal het die geladen deeltjes uit de atmosfeer aantrekken.

Wanneer dit gebeurt zal men voortgedreven worden om meer van deze invloed te zoeken en die op te slaan, zodat men een diepere relatie ervaart met de Eenheid rondom, en dit is het wat Zijne heiligheid voorschrijft. Men zou de invloed gewoon in je ervaring moeten laten binnenkomen.

[Door het doordringen van deze ‘wolk van niet-weten’].

R. Over de invloeden van deze speciale periode: we willen Zijne Heiligheid en zijn staf geen enkele last bezorgen, maar we zouden heel blij zijn om wat van de invloeden bij de Mela of in de Ashram hier te krijgen wanneer er zich gunstige gelegenheden voordoen.

J (vertaalt) De Mela begint onder zijn leiding om 9 uur en de cyclus Ramleela of Krishna wordt van 9 tot 12 gehouden. Daarna geeft Zijne Heiligheid daar drie uur wanneer er gesprekken plaatsvinden, en hij spreekt zelf.

‘s Middags en ‘s avonds hebben ze de Ramleela cyclus, en die gaat door tot een uur of 10, dus van 9 uur ‘s morgens tot 10 uur ‘s avonds gebeurt er aldoor iets! De Ramleela gebeurt op tijden dat we in de Ashram zijn, maar Zijne Heiligheid zal regelen dat het hier een avond wordt opgevoerd zodat we er in de Ashram van kunnen genieten. Verder

zijn we elke middag dat we zouden willen gaan rond kijken welkom. Het zal goed zijn om het opnemen van de invloeden te oefenen zowel in de massa als in afzondering!

Donderdag 17 januari

Tweede Audiëntie

R.A. Mijn grootste vraag blijkt eigenlijk een verzoek te zijn en dat is: Hoe kan ik hulp van Zijne Heiligheid krijgen om dieper te duiken?

Z.H. Er zijn drie manieren waarop deze hulp verkregen kan worden, en die drie manieren houden verband met de drie lichamen: De eerste is het veld van activiteit en er zijn ons een flink aantal disciplines en de oefening van meditatie gegeven die voor het fysieke lichaam zijn.

De tweede ligt op het gebied van het subtiele lichaam, of de geest, waardoor men communiceert wat men ook binnenin heeft; wat men ook voelt, wat men ook denkt, communiceert men en probeert verdere leiding te krijgen hetgeen natuurlijk hier en nu wordt gedaan.

Het derde gebied is Bhawana of de emotie. Dit is verreweg het meest krachtige van de velden. In dit veld krijgt de aspirant inspiratie – inspiratie om op de Spirituele lijn te bewegen. Dit is wat iemand gewoonlijk meeneemt naar de diepere niveaus.

Het zijn op de diepere niveaus is het zijn in de gezuiverde staten van deze drie soorten van functies. Dus als de activiteit die men onderneemt geheel afgestemd is op de Waarheid (die zuivere Kennis die iemand gegeven is) dan zal de fysieke activiteit iemand mee nemen naar de diepere niveaus. Wanneer de ideeën, de ware Kennis die de aspirant is bijgebracht, gehouden worden in hun ware en zuivere vorm zonder bevuild te worden met andere ideeën of twijfels dan zuiveren deze de geest en nemen haar mee naar het diepere niveau.

De derde is het gebied van emotie. Daarvoor is de meditatie voorgeschreven, en hoe meer men dat juist doet, hoe dieper men gaat, komt men tot een staat waar geen verdeling is in de handeling van meditatie, dan zal men zich bevinden op de diepere niveaus. Alleen via deze drie wegen kan men dieper gaan. Wat men ook zegt – moet men doen, wat men ook denkt – moet men zeggen, en wat men ook voelt – dat moet men uiten.

R.A. Kan de aspirant zelf de uitbreiding van het Zelf bewerkstelligen vanuit het centrum zodat het alle dingen omarmt, of komt dit alleen als een daad van Genade?

Z.H. De handeling van het bereiken van het middelpunt en het ervaren van de expansie die alles omarmt, wordt in feite niet geheel door de aspirant zelf uitgevoerd, en evenmin geheel door enige Genade – het is een mengsel van de twee.

Er zijn drie soorten Genade die op een bepaalde manier constant zijn – altijd beschikbaar, altijd aanwezig. De eerste Genade is van het Absolute die in de schepping van dit universum is, en alles wordt aan iedereen beschikbaar gesteld. Dit is de Genade van het Absolute – altijd beschikbaar, altijd aanwezig.

De tweede Genade komt door de Shastras – de Kennis (de Geschriften). Deze wordt eveneens aan het gehele universum gemanifesteerd en uitgesproken en is altijd beschikbaar; tegenwoordig ook door boeken, en door leraren over de hele wereld. Iedereen kan wat hij ook maar wil, nemen en voordeel halen uit de Genade die in de Shastras is.

De derde Genade komt door de leraar, de Goeroe. Deze Genade is een beetje verschillend van de andere twee Genades. De andere twee Genades zijn zeer passief, maar de Genade van de Goeroe en de inspanning die door de aspirant wordt geleverd zijn actief. De Goeroe kan niet alles direct in de aspirant transformeren tenzij hij zelf de inspanning levert.

Neem het voorbeeld van de Zon. Wanneer de Zon opkomt kan hij door iedereen die het instrument van ogen om te zien heeft, gezien worden, maar er kunnen omstandigheden zijn waarin het oog gebrekkig is. Als het oog gebrekkig is dan kan men de fysieke zon niet zien.

Als het oog niet gebrekkig is, kunnen er andere omstandigheden zijn die het zien verhinderen – er kunnen wolken zijn die een scherm vormen die voorkomen dat men de zon ziet. Je kunt de vraag stellen hoe de wolken opgelost zullen worden – of de wolk eerst opgelost wordt, en dat de zon dan gezien zal worden, of is er een andere manier om eerst de Zon te zien en dan de wolken op te lossen? Kan men eerst toegang hebben tot de Godheid en dan de smetten weghalen, of eerst de smetten weghalen en dan toegang hebben tot de godheid?

De derde situatie is dat er misschien geen zon te zien is omdat die achter de aarde is, of er is een eclips. Er zijn een aantal manieren waarop men merkt dat men de Zon niet zelf ziet.

De beschikbaarheid van de leraar is er om de spanning te helpen verminderen en de gretigheid waarmee het individu zijn inspanning doet, te belonen, maar het individu moet de leraar ook volgen en alle leiding die door hem gegeven wordt, opvolgen. Als hij dat doet, zal hij in de loop van de tijd bemerken dat wanneer de wolk is opgelost of wegdrijft, hij in staat zal zijn de Zon te zien.

Je kunt de vergelijking maken met kalk en koriander. De kalk is wit en koriander poeder is geel. Als je ze mengt, worden beiden rood. Het rood symboliseert hier liefde en genegenheid.

De inspanningen van de aspirant en de genade en de leiding van de leraar vermengen zich om iets te scheppen dat verschillend is en op liefde lijkt. Wanneer beiden helpen, dan heeft de transformatie of het diepe duiken plaats. Dit zal de Eenheid of Realisatie van het Zelf zijn. Het vereist dus de twee passieve Genades van het Absolute en de Shastras, en de actieve Genade van de leraar met inspanningen van de aspirant al naar gelang de leiding van de leraar om de reis naar het middelpunt te realiseren en om de volledige uitbreiding te ervaren.

M.A. Er is geen twijfel over de meditatie, maar vaak is er twijfel over de eigen meditatie en voel je dat het enkel genade is die het kan zuiveren, je kunt het niet zelf doen.

Z.H. Deze observatie is van groot belang, en grote volgelingen hebben deze situatie altijd over de hele wereld uitgedrukt. Ze doen alles wat in hun vermogen ligt om de discipline van lichaam, geest en hart uit te voeren en toch voelen ze ontoereikendheid en hebben dit verlangen naar de Genade van de leraar. Dit houdt feitelijk het pad van transformatie en eenheid open voor de Genade die uit de leraar stroomt. De aspirant doet zelf de inspanning, terwijl de Genade van de leraar zich erbij voegt om de stroom van transformatie levend te maken. Het gevoel van ontoereikendheid maakt de mogelijkheid van de stroom van invloed vanuit de leraar, groter.

Aan de andere kant, als de aspirant vol vertrouwen is dat hij genoeg gedaan heeft om dit of dat te verdienen, dan snijdt dit de stroom van Genade af zodat het moeilijk is om weer verbonden te worden en verdere vooruitgang is onmogelijk.

Z.H. ging verder met het citeren van de Indiase tijdgenoot van Shakespeare die een populaire versie van het Epos Ramayana schreef, dat de enige Spirituele leer is waar menigten tegenwoordig naar toe stromen om te horen.

De grote dichter Tulsi Das, heeft ergens in zijn devotionele liederen gezegd dat: “Uw liefhebbende volgelingen, O mijn Heer, blijven luisteren en de lofzangen op u zingen en toch zijn ze altijd dorstend naar meer. Ze lijken nooit genoeg gehad te hebben.”

Dit hartstochtelijke verlangen naar eenheid en het zich tekort voelen schieten en het niet verdienen, is de werkelijke draad om zich te verbinden met het Absolute. Zij die zulke gevoelens hebben zijn gezegend; voor hen is alles levend en de eenheid is verzekerd.

R. Wanneer ik in een toestand van rust op het subtiele niveau verkeer, d.w.z. dat mijn Buddhi in vrede is tussen twee wensen, heb ik er volkomen vertrouwen in dat we tot de Param-Atman behoren en dat Hij ons toebehoort. Maar onmiddellijk als Buddhi actief wordt in welke richting dan ook, maakt dit Vertrouwen plaats voor twijfels of zorgen, of iets anders dat minder is dan Vertrouwen.

Hoe kan ik de staat van Buddhi koesteren die verstoken is van voorbehoud en twijfels – behalve door een terugkeren naar eenzaamheid en stilte? (De snelste methode die tot dusverre is gevonden is om gedachten aan Param-Atman in de plaats te zetten van wereldse of zelfzuchtige gedachten en dan de Mantra een paar keer te herhalen.)

Z.H. De behoefte aan rust op de fysieke, subtiele of causale niveaus is alleen noodzakelijk wanneer een activiteit is ondernomen. Als men zichzelf niet zou activeren, zou men geen rust nodig hebben omdat men geen energie had uitgegeven.

Het proces van onze schepping is zodanig dat in het patroon van de schepping, zowel fysieke activiteit als fysieke rust beschikbaar zijn – gedurende de dag heb je de activiteit, en dan trek je je terug om in de nacht de rust te krijgen. Hetzelfde geldt voor het subtiele en het causale niveau – het lichaam, pranas, [neuro-chemische apparaat], de geest, de zintuigen, de Buddhi en de Chitta –al deze goederen worden door de Natuur verstrekt, en het is voor ons allemaal noodzakelijk om van hen gebruik te maken. We kunnen en moeten niet al deze dingen aldoor tot rust laten komen. We moeten ze gebruiken en volledig gebruiken zodat we terug kunnen gaan naar de rust en alle energie opnieuw op te laden vanuit het centrum, en weer terug komen om gebruik te maken van al deze glorieuze aspecten van onze Natuur.

Bijvoorbeeld: men gaat naar de rivier die aldoor vol water stroomt, en zet er een aarden pot in.

Wanneer je de aarden pot onderdompelt in de rivier, dan zijn het water buiten en binnen in deze aarden pot hetzelfde, er is geen enkel verschil. De enige begrenzing is de aarden pot zelf, maar de aarden pot houdt het water vast dat gebruikt kan worden buiten de rivier.

Dus de energiestroom die aldoor door het universum gaat (Samasthi) wordt door het individuele organisme (dat Vyasthi wordt genoemd) vastgehouden net als de aarden pot. Je neemt energie uit deze stroom, gebruikt het in je dagelijkse zaken, en het moet opgemaakt worden. Wanneer het op is ga je terug naar de stroom, vult het, en maakt het weer op.

Hetzelfde energie-systeem is voor ons allemaal beschikbaar. De gewone mens gebruikt zijn energie elke dag op maar weet alleen hoe hij zijn fysieke energie moet aanvullen; van de rust op het fysieke niveau krijgt hij ook wat rust op het subtiele en causale niveau, maar heel weinig – alleen wat hij kan oppakken door fysiek te rusten.

En zo gaat hij verder, maar hij haalt niet echt het beste uit zijn leven omdat hij geen gepaste rust krijgt op het subtiele niveau of het causale niveau. Gelukkig zijn aan ons die iets van de Weg gezien hebben, alle voorwaarden en disciplines gegeven voor het vinden van rust op de subtiele en de causale niveaus.

Nog een voorbeeld:

Ogen zijn ontworpen om alles wat in dit universum zichtbaar is, te zien, maar ze kunnen niet zien als de zon er niet is. Als je denkt dat het alleen door de ogen is dat je ziet, kan je zo hard als je kunt proberen om in het donker te kijken wanneer er geen zon is, en je zult merken dat er dan geen mogelijkheid is om iets te zien.

Maar de kracht van zien vereist alle faculteiten die de mens ter beschikking zijn gesteld – het ontwerp van het lichaam, het ontwerp van de zintuigen, en van Manas, Buddhi en Chitta. Ze zijn er allemaal om gebruik van te maken.

Wanneer we de rust op het subtiele of causale niveau voorschrijven, wordt niet bedoeld dat we al deze faculteiten en het subtiele lichaam zelf in rust houden. We hoeven alleen van tijd tot tijd, zoals ons voorgeschreven is gedurende twee halve uren de Schatkamer in te gaan, om in deze stroom te gaan waar de energie beschikbaar is en onszelf te verfrissen. Dus alles wat we moeten herinneren is om twee keer per dag in deze stroom van de Param-Atman te gaan en het dan te laten gebeuren zoals ons verteld is, zodat de energieën worden opgeladen, en dan in de wereld te komen en te handelen zoals de situatie dat vereist. Hoe te handelen in de wereld wordt op zijn beurt gereguleerd door de Ware kennis die aan individuen wordt gegeven – men kan de energie verspillen aan vruchteloze activiteiten of men kan de energie voor een goed doel gebruiken. Men moet Buddhi dus gebruiken, men moet Manas en de ogen, de oren en het lichaam gebruiken en het beste gebruik maken van alle faculteiten volgens de Ware Kennis. Nadat de energie is opgemaakt, ga dan terug in meditatie – twee halve uren elke dag – en laad jezelf op met zuivere energie die beschikbaar is van het subtiele of causale niveau.

R. Dit heeft werkelijk alle vragen volledig beantwoord behalve in slechts één opzicht – U heeft gezegd dat de Gerealiseerde mens zijn Buddhi als zijn echtgenote behandelt. Maar voor een man als ik lijkt mijn Buddhi heel erg op een echtgenote die naar elke jonge man kijkt die langskomt, of naar elk nieuw iets in de etalage! Straf ik haar, of probeer ik haar liefde aan te trekken met geschenken?

Z.H. Mijn recept is zeker de geschenken; geschenken worden door vrouwen verkozen boven straf! Hoewel straf in het verleden zijn dagen heeft gekend, vond men gewoonlijk dat deze aanpak het meest gebruikt werd in Yoga praktijken. Yoga oefeningen en het Achtvoudige Pad zijn zeker de weg van het straffen van het lichaam, de zintuigen en de Buddhi, om hen te dwingen gereguleerd te worden in de nuttige dienst voor het Zelf.

Op de gewone manier werkt terugvallen op straf niet. Zolang als straf de overhand heeft zal er vrees zijn, en deze vrees zal het werk gedaan krijgen. Maar zodra de teugel van straf – de vrees voor straf – verzacht of verwijderd is, dan moet de geest van het individu ook vrij worden, om zich vrij te voelen om te doen wat hij of zij wil doen. Dus als men dienstbaarheid van de geest door straf probeert te verkrijgen zal de geest zolang de straf er is zo werken; maar zodra de straf verzacht wordt en de vrees verwijderd, zal men zien dat de geest weg dwaalt en doet wat zij wil zoals u net beschreef.

Dus Zijne Heiligheid beveelt die manier niet aan; hij geeft er de voorkeur aan om de weg van geschenken aan te bevelen en zo de geest te winnen. Hij geeft een voorbeeld:

Als je van iemand 10 roepies eist, kan hij je dat, als hij bang van je is, geven, maar zodra je er niet bent zal hij proberen het terug te krijgen: dan zal er een voortdurende strijd tussen jullie tweeën zijn. Maar als je hem de gelegenheid kan geven om over 100 roepies te beschikken steeds wanneer hij die nodig heeft, zal hij zeker geheel bereid zijn om jou je 10 roepies te geven, omdat hij in elk geval winst maakt.

Het zelfde geldt voor de Geest. Als de geschenken die je de Geest aanbiedt superieur zijn aan die je eerder hebt aangeboden; als je de Ware Kennis beschikbaar maakt (de interessante vragen) vergeleken met wat je eerder had en waarmee je je Geest hebt geplaagd, zal de Geest zeker komen en je trouw zijn.

In een van de gesprekken op de Mela, vertelde een van de sprekers over de tijd dat Rama naar het Koninkrijk van Janaka ging, en er waren veel meisjes in het hof bij deze samenkomst, naast Sita. Alle meisjes in die samenkomst waren aan het proberen om de blik van Rama te trekken, maar Rama keek naar niemand, enkel en alleen naar Sita.

Dat was het verhaal dat door een spreker werd verteld; toen Zijne Heiligheid kwam te spreken, breidde hij dit zelf uit:

Sita symboliseert hier het prototype van dit Universum – (de Mula Prakriti) de blauwdruk – dat eerste ontwerp dat al het andere omvat. Wanneer Rama dit prototype kan zien (dat alle mogelijke ontwerpen en gebeurtenissen bevat) kent hij geen noodzaak om naar iets anders te kijken – een verschil in detail – omdat hij, als hij de Een heeft gezien, alles heeft gezien.

Hetzelfde geldt voor ons; als we de Ware Kennis (de blauwdruk), de Waarheid kunnen zien, hoeven we ons niet te verliezen in details.

Net als op de gewone manier, als we een gedachten proces kunnen zien, hoeven we alleen maar een ding te zien en te begrijpen: hoe gedachten oprijzen en waarnaar ze leiden, en die Kennis zal eeuwig blijven. Maar u moet zich ook herinneren dat in onze vergelijking van het gedrag van de man en zijn echtgenote, de trouw aan beide kanten moet werken. De vrouw moet niet alleen trouw blijven aan de man, maar het vereist ook trouw van de man aan zijn vrouw. Zolang de Buddhi voorzien wordt van de Ware Kennis (dat is de trouw van de man aan zijn vrouw), wordt verwacht dat de Buddhi (de vrouw) zal beantwoorden aan wat hij ook van haar vraagt.

Vrijdag 18 januari

Derde Audiëntie

Op donderdagmiddag hadden we de Mela bezocht en we werden bij aankomst uitgenodigd om aan de kant van het podium van Zijne Heiligheid te gaan zitten. Hij was gezeten op zijn zilveren troon, met vele Sannyasins die om hem heen zaten. Toen we aankwamen, was er een lezing aan het geven, en hij werd gevolgd door een 'Vyasa', (iemand die geoefend is om deze spirituele verhalen te vertellen), die een verhaal van Rama reciteerde en uitwerkte, en de grote menigte anderhalf uur boeide met zijn kleurrijke klanken en gebaren. Toen sprak Zijne Heiligheid zo'n twintig minuten.

R. We voelden ons zeer opgetild door de invloeden die we ervoeren in de tent van Zijne Heiligheid bij de Mela; in het bijzonder voelden we de enorme kracht van zijn grote Traditie. We maakten uit de Ramleela recitatie op dat die ging over de avonturen van Rama en Sita in een populaire vorm? Zou hij ons kunnen wijzen enkel op het punt van zijn eigen toespraken?

Z.H. De volkse Ramayana verscheen ongeveer vierhonderd jaar geleden, eind 16^e eeuw, toen die grote dichter, Tulsi Das, verscheen. Hij herschreef de Ramayana in het Hindi, en breidde het oude verhaal flink uit. In het begin was het niet erg populair, maar langzaam kreeg het een voet aan de grond en tegenwoordig lijkt het alle andere literatuur - Geschriften in India - te hebben verdrongen en wordt nu aanvaard als het hoogste voor wat Spirituele Kennis betreft.

Dit boek betreft alle Ware Kennis die in de Vedas, de Upanishads en de Puranas en alle andere spirituele literatuur wordt gegeven, erbij. De dichter (die ook een Gerealiseerd Mens was) heeft op de een of andere manier al deze verschillende bronnen bij elkaar gebracht, en ze in een enkel epos gezet. De naam hiervan is 'Rama Charita Manas', hetgeen betekent dat het de daden van Rama beschrijft, of het karakter van een ideaal mens, gesymboliseerd in Rama. Deze ideale mens is niet noodzakelijkerwijs het verhaal van een fysiek mens, maar in dit verhaal van de fysieke mens is zowel de spirituele als de Goddelijke mens verstrengeld, dus alle drie aspecten van ons wezen – het fysieke, het subtiele en het Spirituele (of causale) – al deze aspecten worden in dit boek gegeven en Rama staat voor het symbool voor de ideale mens. Het verhaal wat we gisteren hoorden (heel erg goed en humoristisch geïllustreerd door de 'Vyasa') stond in verband met de episode van het huwelijk van Rama nadat de boog door hem was gebroken:

Het huwelijk stond op het punt voltrokken te worden, en toen zei Rama dat hij niet zelf zou trouwen, tenzij al zijn vrienden trouwden.

Het verhaal vertelt dat toen Rama in Ayodhya was geboren, dat er vele andere jongetjes in dezelfde tijd geboren werden, en ze woonden allemaal samen. Ze waren allemaal naar de bruidsstoet van de bruidegom gekomen, met zijn ouders, familie en vrienden, en alle ministers. Deze jonge vrienden van Rama beklagden zich tegen hem en zeiden: "Dat Rama ging trouwen zonder zich om hen te bekommeren." Hij beloofde toen dat hij niet zou trouwen tenzij ze allemaal getrouwd waren, dus de jonge meisjes van Janak-Puri werden voorbereid om te trouwen met al deze jonge mannen uit Ayodhya.

Het belang van dit huwelijk, hetgeen het fysieke huwelijk is, houdt ook verband met het Spirituele gebied. Hier symboliseert Rama de Atman en Sita (zijn aanstaande bruid) symboliseert de Mula-Prakriti; het huwelijk betekent eenvoudig de vereniging, het samen komen. Van deze Mula-Prakriti wordt ook gezegd dat het de Buddhi is – zuivere Buddhi – de gehoorzame vrouw van de Purush (Heer van de Schepping). De jonge mannen van Ayodhya vertegenwoordigen de Jiva – de individuele wezens van dit universum. De jonge meisjes van Janak-Puri worden opgevat als de Vritti* of de Shruti*, en ze moeten samen komen. Elk individu moet zijn gezuiverde Vritti verkrijgen, en zichzelf en de vrouw naar een staat brengen waar de vereniging van de Purush en de Prakriti plaats vindt.

Aantekening door M.A.: Vritti = idee van het huwelijk van het individu en Ware Kennis. Shruti= Vedische Kennis (dichtkunst).

Er werd ook beschreven hoe de Saddhus en de Sannyasins deel kwamen uitmaken van de stoet. Het is wat ongebruikelijk voor de Sannyasins om een bruidsstoet te volgen, dus het vraagt om uitleg over hoe deze heilige mannen daar kwamen:

De reden die werd gegeven is dat de Koning van Janak-Puri, de Janak, die ook bekend staat als Videha, 'iemand die de fysieke wereld niet als heel belangrijk beschouwt' – een man die hoewel hij in zijn lichaam verblijft, er niet aan gehecht is omdat hij in de Geest woont.

Janaka is een staat, een land, waar het fysieke lichaam niet veel belang heeft vanwege het overwicht van Kennis, en dit is alleen mogelijk omdat daar de Ware Kennis wordt besproken en in het dagelijks leven beoefend wordt. Dus de Sadhus gingen er heen om dit te ervaren – hoe men kon leven in het lichaam, het lichaam kon bewonen en toch niet door het lichaam gebonden te worden.

Hoewel het verhaal verteld wordt over het fysieke domein, heeft het ook de goddelijke of spirituele achtergrond achter zich. In India is het de traditie geweest dat, hoewel de verhalen – de Puranas – spreken over de fysieke man en de vrouw, ze allemaal worden opgebouwd op zo'n manier dat ze ook het werkelijke verhaal vertellen van de Geest en de Goden.

R.A. Zijne Heiligheid verwees naar 'wolken die tussen de aspirant en de Goeroe kunnen komen.' Als gedurende de werkdag de voornaamste 'wolk' gewone vergeetachtigheid lijkt te zijn, kan Zijne Heiligheid een techniek of methode aanbevelen waardoor de aspirant de Goeroe gedurende de dag in de geest kan houden?

Z.H. Gedurende de werkdag is men betrokken bij Rajas omdat men actief moet blijven, en het ligt in de natuur van Rajas dat het ene ding je vergeven moet worden, is dat je je verlangen hiernaar vergeet – het is een natuurlijk fenomeen en het moet zo zijn.

Maar, *als het natuurlijk is om te vergeten, is het ook natuurlijk om te herinneren*; dus als je weet dat je vergeten hebt, moet je jezelf herinneren aan dat wat je vergeten hebt, en moet je proberen om deze vergeetachtige staat tussen twee momenten van herinnering te brengen.

Als de duisternis, die vergeetachtigheid symboliseert tussen twee lichten wordt omvat dan is het heel gemakkelijk om de duisternis te passeren zonder enige hulp van buiten omdat er licht achter is en licht voor.

Dus herinneren weerspiegelt wat Licht in de duisternis, en je kan het Licht dat voor je ligt vasthouden en door de duisternis gaan.

Als er twee herinneringen zijn, dan zal je zien dat de vergeetachtigheid er tussen in van zichzelf geen kracht heeft – het heeft zijn kracht verloren, en wat ook de overhand moet hebben bij het individu, zal beschikbaar gemaakt worden door opnieuw te herinneren.

Er is een klein schepsel, mangoeste genaamd, wiens natuur het is om met slangen te vechten. Steeds als ze elkaar tegenkomen hebben ze een gevecht, en als het gif van de slang door een beet van de slang in het lichaam van de mangoeste terecht komt, rent de mangoeste weg van het gevecht en gaat aan een bepaald soort kruid ruiken; en door aan dat bepaalde kruid te ruiken wordt het gif van de slang teniet gedaan, hij wordt fris. Dan keert hij terug naar het gevecht en dit proces kan net zolang doorgaan zolang het gevecht niet voorbij is – dus, het gaat terug om aan het kruid te ruiken, en het komt opgeladen terug voor het gevecht doordat het effect van het gif teniet is gedaan.

Vergeten lijkt heel veel op dit gif dat door de slang – de Rajas – in onze natuur (Prakriti) wordt gebracht. Je hoeft je er niet druk om te maken, je moet eenvoudig gaan en de hulp van het kruid halen. Door de Goeroe te herinneren zal dit alles gemakkelijk zijn, en het vergeten zal geen slechte uitwerking hebben.

R.A. Zelfs als de aspirant absoluut geen twijfels heeft over de Kennis die door Zijne Heiligheid is gegeven, dan nog is het voor hem noodzakelijk om die te ervaren voordat het eigen wordt. Zou hij geduldig moeten wachten dat deze ervaring doorkomt via de meditatie, de Shastras of de hulp van de Goeroe, of kan hij iets vragen of doen wat het versnellen kan?

Z.H. Uiteindelijk hoeft men niet echt iets extra's te doen omdat het mechanisme van de weg waar we langs gaan zodanig is dat het uit zichzelf zal plaatsvinden. Wanneer je welke Kennis dan ook, die hier wordt overgedragen, hoort, houd je dat in de geest en dat vestigt een Samskar – enig effect op de Essentie van het individu. Het is begrijpelijk dat dit niet meteen deel zal uit maken van het Zelf van het individu – het zal niet onmiddellijk wortel schieten in het Zelf van het individu omdat het ook door andere stadia zal moeten gaan.

Er zijn drie stadia in dit type werk wat wij ondergaan, en proberen te verwerken. Het eerste is Shrawana – dat je luistert naar de verhandeling van de leraar en probeert zoveel mogelijk als je kunt te begrijpen. Als er iets is verkregen uit de verhandeling, dan zal je zien dat er iets achter blijft; niet alles zal blijven, maar iets zal in de geest achterblijven.

Dan heeft de tweede stap plaats – de Manana; je denkt erover, wat er ook in je is achtergebleven. Als daarover is nagedacht dan zul je zien dat er heel wat opgegeven moet worden omdat je naar een centraal punt zal willen komen terwijl je nadenkt over wat je gehoord hebt. Dus de essentie van al dat denken dat van de verhandelingen is gekomen zal in je Chitta komen.

De derde stap is Nididhyasana, wanneer je dat wat tot je gekomen is door het luisteren en door nadenken, stabiel maakt. Door deze essenties te stabiliseren, zul je na verloop van tijd zien dat al deze drie stadia een soort kracht in je scheppen – Shakti; deze Shakti is de zuivere Shakti van de Prakriti, Buddhi – gezuiverde Buddhi.

Deze Shakti is zodanig dat het altijd het individu te hulp komt in een nieuwe vorm – het is altijd weer nieuw; dus in welke situaties je ook terecht zult komen, deze kracht zal je zo'n vermogen geven dat je de situatie op een volkomen nieuwe manier tegemoet zult treden. Dit zijn de drie manieren waarop de krachten je te hulp zullen komen.

Wanneer je in spiritueel contact komt, en onder spirituele invloeden door de woorden die je bijgebracht zijn, zijn ze niet alleen fysiek – het zijn niet enkel woorden die gehoord worden, omdat er door de woorden spirituele invloeden de subtiele en causale werelden binnen gaan. Ze worden daar automatisch ingebracht – dat is een onwillekeurig proces: door de fysieke wereld komt er enig effect in de subtiele wereld – de geest – van het individu, en het wordt automatisch doorgegeven aan het causale – de ziel.

Dus dit proces van enkel luisteren naar de woorden van Zijne Heiligheid op zich is niet enkel kennis op het grove niveau, maar het doet zijn werk op de geest en op de ziel van dit individu. Dat zal dezelfde Shakti die het individu ingaan, blijven produceren. Alles wat je moet doen wanneer je niet oog in oog bent met Zijne Heiligheid, is om jezelf te herinneren aan alles wat hier gebeurd is, aan alle Kennis die je gehoord hebt en er steeds weer opnieuw doorheen te gaan. Na verloop van tijd en door het mechanisme van onze natuurlijke Prakriti, zal onze Samkar (Essentie) zelf een verandering ondergaan - je hoeft niet te proberen om dit proces te versnellen.

R. Mag ik vragen of bij het herinneren van jezelf aan de woorden van Zijne Heiligheid, je dat moet doen in de pure vorm zonder commentaar – zonder Rajas – enkel jezelf herinneren aan de zuivere woorden?

Z.H. Het zich herinneren of er aan denken, of er weer doorheen gaan moet zeker gedaan worden door Buddhi. Buddhi kan niet opzij gezet worden, maar *hem zou niet toegestaan moeten worden ermee te spelen*. Terwijl je weer door al deze Kennis heen gaat, zuivert het Buddhi zelf heel langzaam, en in de loop van de tijd zal de Buddhi zuiver worden en Buddhi moet gebruikt worden.

De vragen en antwoorden hier behoren niet echt toe aan enkel een individu. Een vraag is niet voor het individu; het is voor de 'Mens', voor elke mens, dus wat men hier ook krijgt zou voor ieder mens waar en wanneer dan ook gebruikt kunnen worden.

Je kunt het voorbeeld nemen van de Sanskriet taal leren:

In de structuur van de Sanskriet grammatica zijn er verschillende types van vormen van wortels en werkwoorden, en ze worden samen ontwikkeld met de vormen van zelfstandige naamwoorden die we ‘vorm woorden’ noemen, en deze trekken bepaalde uitgangen aan zodat ze gebruikt kunnen worden in verband met persoon, geslacht, tijd enz. Hoewel ze allemaal verbuigingen en vervoegingen zijn, zul je toch als je een vorm van verbuiging herinnert deze op alle andere woorden wortels van toepassing zijn die dezelfde algemene vorm hebben.

Op dezelfde manier zou, als je het antwoord wist op één probleem van een bepaald iemand, zo’n soort probleem van wie dan ook aangepakt kunnen worden. De Kennis die men hier verkrijgt moet steeds weer opnieuw herinnerd worden; en de uitwerking van al die herinnering of het zichzelf eraan herinneren zal automatisch de geest zuiveren. Dan zal je zien, als je het probleem van iemand anders in de Society of ergens anders onder ogen ziet, dat deze hulp die je van de Gerealiseerde mens krijgt, nuttig zal zijn voor iedereen, wanneer dan ook.

M.A. Gisteren sprak Zijne Heiligheid aan het eind van het antwoord op de eerste vraag van mijn echtgenoot over standvastigheid. Is dat het dat in de draad van herinnering kan voorzien gedurende de dag en een beetje Licht in de duisternis kan vasthouden?

Z.H. Er is een Shloka in een van de Geschriften [die hij herhaalde maar waarvan de vertaler ons niet het origineel kon geven]. Het komt er op neer dat een goed mens die het Spirituele pad op wenst te gaan, spreekt wat hij voelt, en doet wat hij zegt. Dat wil zeggen, dat hij spreekt vanuit zuiver gevoel. Wanneer hij onzuivere gevoelens heeft probeert hij niet te spreken, of zich in handeling te storten, of ze te uiten. Een slecht mens doet het omgekeerde: hij voelt iets en zegt iets anders; hij zegt iets maar doet iets anders. Als men werkelijk zou uitspreken wat men voelt, en precies doet wat men zegt, dan zou dit de innerlijke kracht van de mens opbouwen, en vanwege deze helderheid en eenheid van zijn geest en de oprechtheid van zijn hart, zal de weg voor hem tamelijk duidelijk zijn.

Er is een voorbeeld uit het leven van Rama over toen hij naar Janak-Puri ging: hij maakte een ommetje in de koninklijke tuinen en toevallig zag hij Sita daar. Hij had alleen Lakshman bij zich, dus hij zei tegen Lakshman: “Waarom kreeg ik een glimp van dit meisje in deze tuin te zien? De traditie van onze grote familie (van Raghu – Raghu was de eerste koning van deze zonne-dynastie die Raghurvansha werd genoemd) is zodanig dat de mannen van deze familie nooit een glimp van enige vrouw zien tenzij hij voorbestemd was om met die vrouw te trouwen. Dus het lijkt me toe dat dit meisje met me zal trouwen.”

Dit is het soort zuiverheid dat men alleen krijgt als men zuivere gevoelens volgt en ze in waarachtige woorden uitdrukt, en precies doet wat men zegt. Als men dit Systeem zou leren, deze standvastigheid zou bewaren, dan zou men groeien – men zou ernstiger worden en meer sterkte van karakter krijgen. Dit brengt eenheid in de mens en schept een soort diepte, en in deze eenheid en diepte van het individu daalt de glorie van het Absolute neer, en dan zal rond alles dat men weet de glorie van het Absolute manifesteren.

M.A. Betekent wat u heeft gezegd een bepaalde volgorde van handeling? U noemde twee keer: “Begin met gevoel, en spreek dan wat je voelt en doe wat je zegt.” Is deze volgorde in dit verband belangrijk?

Z.H. Het is niet alleen belangrijk, maar noodzakelijk, want dit is het uiteindelijke iets dat gebeurt – het behoort tot het patroon van de Natuur. Zo gebeuren dingen, maar door onwetendheid volgen we deze volgorde niet, en maken we onszelf ingewikkeld. De gewone mens – de alledaagse mens volgt deze volgorde niet. Mensen die op de Weg willen gaan zouden deze volgorde moeten volgen.

Deze volgorde is dezelfde zoals die beschreven is door Mr. Ouspensky als de hoogste van de zes combinaties van de Drie Krachten wanneer die worden toegepast op de activiteiten van de mens.